

POSTANOWIENIE

Dnia 11 lipca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jan Górowski

w sprawie z powództwa Syndyka Masy Upadłości H. Spółki Akcyjnej w upadłości likwidacyjnej z siedzibą w W.

przeciwko Miastu P. i O. S.A. z siedzibą w M. - Hiszpania

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 11 lipca 2017 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 7 września 2016 r., sygn. akt I ACa (...),

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i
zasądza od powoda na rzecz pozwanych po 12.500 (dwanaście
tysięcy pięćset) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania jeżeli: w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.).

Instytucja przedsądu, jak wynika z orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego, jest zgodna z normami konstytucyjnymi, a także z zaleceniami Rady

Europy zezwalającymi na wprowadzenie środków eliminujących dostęp do sądu najwyższego szczebla. Skarga kasacyjna służy od prawomocnego orzeczenia, ma ograniczony zasięg, a jej podstawowym celem jest ochrona interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni i twórczy wkład Sądu Najwyższego w rozwój prawa.

Choć skarżąca wskazała na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej to nie występuje ta przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.).

Zaskarżone skargą kasacyjną orzeczenie oczywiście narusza prawo, gdy jest niewątpliwie sprzeczne z zasadniczymi i niepodlegającymi różnej wykładni przepisami, albo zostało wydane w wyniku błędnej wykładni lub niewłaściwego zastosowania prawa, które jest w sposób pewny i niewątpliwy z góry widoczne dla prawnika, bez potrzeby głębszej analizy jurydycznej (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 marca 2003 r., I PKN 341/01, OSNP 2004, nr 6, poz. 100). W skardze nie zostały przytoczone wystarczające argumenty (wywód prawny) świadczące o kwalifikowanym naruszeniu prawa przez Sąd Apelacyjny. Przypomnieć należy, że jeżeli przesłanką wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest stanowisko skarżącego, że jest ona oczywiście uzasadniona, to w uzasadnieniu wniosku powinien on zawrzeć wywód prawny wykazujący takie kardynalne naruszenie prawa (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 20 października 2005 r., II CZ 89/2005, OSNC 2006, nr 7-8, poz.135, z dnia 10 sierpnia 2006 r., V CSK 2004/06, LEX nr 421035, z dnia 24 lutego 2006 r., IV CSK 8/06, LEX nr 201037). Skarga kasacyjna takiego przekonywującego wywodu nie zawiera.

Skarżący powód oczywistej zasadności skargi kasacyjnej upatruje w wykładni aneksu nr 2 do umowy konsorcjum z dnia 12 lipca 2012 r. i ustalenia zgodnego zamiaru stron i celu tego aneksu, jeżeli chodzi o zasady rozliczenia robót, które zostały odebrane i wykonane w czasie kiedy funkcje lidera konsorcjum pełniła spółka H. S.A.

W sprawie zostało ustalone, że strony od 12 lipca 2012 r. ustanowiły liderem konsorcjum H. S.A., który – zgodnie z umową - był uprawniony do podejmowania

decyzji wiążących wykonawcę i do wszelkich spraw związanych z realizacją umowy i wskazały nowy numer konta do przelewów płatności z tytułu realizacji kontraktu. Wskazanie nowego numeru rachunku bankowego konsorcjum było konsekwencją właśnie zmiany lidera konsorcjum z H. na pozwanego O. S.A..

W stosunkach konsorcjum z pozwaną przewidziana była możliwość zmiany partnera wiodącego - lidera, skuteczność tej zmiany w stosunku do zamawiającego (pозwanej) uzależniona była jedynie od zawiadomienia. Przeprowadzona przez Sądy *meriti* wykładnia postanowień umowy w celu wyjaśnienia, komu zamawiający winien był płacić zaległe płatności w razie zmiany lidera nie wykazuje rażących błędów i uwzględnia informacje przekazane pozwanej przez nowego lidera.

Przede wszystkim jednak powód oczywistą zasadność skargi kasacyjnej – jak trafnie podniesiono w odpowiedzi – opierał na stwierdzeniu, że Sąd Apelacyjny wadliwie ustalił stan faktyczny sprawy, na podstawie ograniczonego materiału dowodowego, gdyż oddalił wniosek o przesłuchanie w charakterze świadków wskazane osoby. Tymczasem zgodnie z art. 398³ § 3 k.p.c. i art. 398¹³ § 2 k.p.c., podstawą skargi kasacyjnej nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów lub oceny dowodów. Sąd Najwyższy jest związany dokonanymi przez Sądy *meriti* ustaleniami faktycznymi stanowiącymi podstawę zaskarżonego orzeczenia. W związku z tym o oczywistej zasadności skargi kasacyjnej nie można wnioskować na podstawie zakwestionowania podstawy faktycznej rozstrzygnięcia (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 marca 2015 r., I PK 223/14, niepubl.). Powody uzasadniające oddalenie niektórych wniosków dowodowych o przesłuchanie wskazanych osób w charakterze świadków zostały w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku przedstawione. Motywacja ta wskazuje, że nie doszło do naruszenia w sposób kwalifikowany wskazanych w skardze kasacyjnej przepisów, dotyczących prowadzenia postępowania dowodowego.

Z tych względów, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).